

בפני כבוד השופטABI זמיר

1

לכיש טורס, חב' לנסיונות ותיירות(1979) בע"מ בعنيין:

התובעת

ע"י ב"כ עוה"ד דב גפר

נגד

א.פ.י. חברה לניהול כח אדם ופרויקטים מיוחדים בע"מ
הנתבעת

פסק דין

1. כללי

2
3 זוהי תביעה של סוכנות נסיונות (להלן "התובעת") בגין הפסדים שסבלה בהזמנה עברו
4 הנتابעת כרטיסי טיסה מצד שלישי - חברת התעופהblkן (להלן - "blkן").
5

6 העובדות שאינן שנויות בחלוקת 2.

7
8 במהלך חודש נובמבר 1995 הזמנתה הנتابעת, בדומה לפעים קודמים בעבר, מן התובעת,
9 כרטיסי טיסה מTEL-אביב לתאילנד, עבור קבוצה של עובדים תאילנדים זרים, שהנתבעת
10 חברת כוח אדם הייתה אחראית עליהם.
11

12 הזמנת הנتابעת בוצעה, ביום הטיסה, 03/12/95, הביאה הנتابעת את קבוצת העובדים
13 הניל לשדה התעופה, ברם בשל חשד למעשה פלילי, הנוגע לאחזקת דולרים מזויפים על ידי
14 אחד מהם, המריאו רק חלק מן העובדים והשאר - 19 במספר,acakt סולידיiri עם החשוד,
15 העדיפו להתעכב בארץ ומאננו לעלות למיטוס, וזאת זמן קצר טרם שלב ה - BOARDING
16 (העליה ממש למיטוס). הלו, הוטסו רק לאחרת היום באמצעות כרטיסים שהוזנו
17 מסוכנות נסיונות אחרת (ראה נ1, נ2).
18

19 הטיסה שתוכננה הייתה בת 2 שלבים: האחד מTEL-אביב לסופיה, והשני מסופיה לבנגקוק.
היור והמטוס המריeo מישראל בהכilo 19 מקומות ריקים של העובדים, חייבה חברת

בפני כביך השופטABI זמיר

2

1 התעופה בלקו את התובעת לא רק עבור כרטיסי הטיסה שנוצלו אלא גם עbor אלו שלא
 2 נוצלו לעיל. בגין האחרונים נגבה תשלום רק בגין השלב הראשון של הטיסה, היוות ורק
 3 במסגרתו סבלה בלקו הפסד.

4
 5 הנتابעת הסכימה לשלם לתובעת רק עבור הקרים שנוצלו בפועל.
 6 תובענה זו ענינה ההפרש בין הסכום בו חוותה התובעת על ידי בלקו ובין הסכום ששולם לה
 7 על ידי הנتابעת.

3. השאלות השניות בחלוקת

- 10
 11 א. מהו סכום החוב לו טעונה התובעת.
 12
 13 ב. מכם היחסים המשפטיים שבין הצדדים ובהתאם לכך מהי חבותה של הנتابעת כלפי¹
 14 התובעת, ופרט - האם הופר חוזה בידי הנتابעת.

4. טענות הצדדים

15
 16 התובעת טענה בכתב התביעה לחוב כפשוטו בסך 3,788.5 דולר אמריקאי.
 17 רק מאוחר יותר משנשמו ההוכחות בתיק זה נتبיר כי "ה חוב" מורכב למעשה מקנס בסך
 18 25 דולר שגבתה בלקו עבור כל אחד מ- 19 הקרים שלא נוצלו בין תל-אביב לסופיה.
 19 התובעת טענה כי הנتابעת הזמינה 37 כרטיסי טיסה ולפייכן 18 מותוכם נוצלו.
 20 לשיטתה של התובעת בכל כרטיס וכרטיס מתglm חוזה: התובעת מתחייבת לספקו בעוד
 21 הנتابעת מתחייבת לשלם עבורו. הינו, במקרה שבו נרכש כרטיס על ידי התובעת ולא נצל
 22 על ידי הנتابעת עדין מחייבת הנتابעת לשלם עבור כל הוצאה שתגרם לתובעת בעתו.
 23
 24

25 התובעת מנגד טעונה כי הוזמנו 35 כרטיסים אשר מותוכם נוצלו 16 בלבד, שעלייהם שולמה
 26 מלוא התמורה.

27 לעניין היחס המשפטי שבין הצדדים גורסת הנتابעת: ראשית, לא הזירה אותה התובעת
 28 או טרחה להודיע לה כי מקום שכרטיס לא יונצל תחול עליה החובה בתשלום כלשהו בגין.
 29 שנית, לדבריה אין היא צד במערכת היחסים שבין בלקו לבין התובעת. מבחינת הנتابעת
 30 כרתה היא חוות רק עם התובעת, ולכן אין היא נדרשת לקבל עליה אחריות בגין יחסיה של
 31 התובעת עם צד שלישי.

בפני כבוד השופט אבי זמיר

3

דין .5

ה חוב 5.1

התובעת הגישה לבית המשפט את טופס הזמנת הרכיטיסים מטעם הנتبעת מתאריך 10/11/95 (ראה - ת/1).

מר גריינר, מנהל תחנת חברת בלקון בשדה התעופה (להלן - "נצח בלקון") שהעיד מטעם התובעת, מאשר, כי הזמנה שביבוצה התובעת הייתה עבור 37 איש, עובדה הנתמכת בטופס הזמנה מטעם התובעת בבלוקו בו מפורטים 37 שמות (ראה - ת/2). לדבrio, הועבר מלא התשלומים עבור הקבוצה כולה באמצעות התובעת (ראה חשבונית ת/3). כלומר, התובעת שילמה לבלקון טרם נתקבל התשלומים מצד הנتبעת. עקב הבעיה שנוצרה בשדה התעופה, כך הנציג, בוצע החזר חלקית לתובעת:

"עלות של כרטיס 365.5 דולר ... זה מחיר לחברת (blkon - א.ז.)...
חברה שمرة עצמה את ה- 175 דולר בכנס והוצאות לאדם...
החזרנו לתובעת סכום של 3,619.5 דולרם".
(חקירה ראשית, עמוד 6 שורות 14-12 לפרוטוקול).

הדברים באים אף לידי ביטוי בדו"ח ההחזרים ת/4 ובשים משוק ל佗בת התובעת ת/5. הנציג קבע בפסקנות, כי מן התובעת נגבה תשלום, באמצעות ריקים בממוצע החזר בסך 3,325 דולר עבור 19 העובדים שהותירו מקומות ריקים בממוצע (ראה עמוד 7 שורה 3 לפרוטוקול).

עדה נוספת מטעם התובעת, הגבי מלכה קרן, אשר הועסכה בעבר ובזמן הרכבתנים אצל התובעת (להלן - "גב' קרן") מאפשרת באופן כללי את דברי נציג בלקון אך אינה זוכרת במדויק את סכום החוב ונוקבת בו רק כאשר מוצג לה המסמך ת/1.

מנהל הנتبעת, מר עמר, המצהיר מטעמה, שב וטען הן בתצהיריו והן בפני כי הזמנה 35 כרטיסים בלבד (ראה סעיף 2 לתצהירו, עמוד 11 שורות 5-6 לפרוטוקול חקירות הנגידית). לתמיכת דבריו הציג את המכתב ת/3, אשר נשלח על ידי הנتبעת לתובעת לצורך התשלום שבוצע לטובה האחורה עבור 16 כרטיסים בלבד. בהתאם לאמור

בפני כבוד השופט אבי זמיר

4

1 במכتب, מחירו של כרטיס לנתקה היה 464 דולר. נדמה, כי מן הרואין לציין
2 שהתוועת לא הציגה בפני כל בוטוי מוחאה שנייה מצדיה כלפי הנתקה בשל מכתב זה
3 אשר נשלח הקרוב לשנתיים טרם הגשת התביעה.

4 ברור כי קיימת אי התאמה בין סכום החוב הנטען על ידי התוועת לבין הסכום
5 שאליו העד מטעמה, נציג בלבד, נגבה ממנו. הפער עומד על סכום של 464 דולר.

6 אי בהירות זו אינה משרת את התוועת ומטיילה ספק בדבר אופן חישוב החוב על
7 ידה טרם הגשת התביעה, שכן מלבד דבריו של נציג בלבד לא נקתה התוועת כל
8 אמצעי אחר להסביר בדבר מרכיבי החוב.

9 באתי לכל מסקנה, אם כן, כי יש לקבל את גרסתו של נציג בלבד ולהעמיד את הנזק
10 ממנו סבלה התוועת בסכום של 3,325 דולר ארה"ב.

מה סוכס בין הצדדים

5.2

11 נציג בלבד מאשר בחקירתו הנגדית כי אין בלבד קשור עיסקי עם הנתקה וכי
12 ענינו של הכנס הוא אך בין התוועת בלבד ללא שהנתבקה תהא מתואמת
13 עם נושא זה (ראה עמוד 7 שורות 11-12 ו-19-לפROTOKOL). לדבריו אלו נמצא בסיס
14 גם בדרכיה של גבי קרן, כי את הכספי שנגבה שומה על התוועת לדריש בלבד (עמוד 8
15 שורות 17-16 לפROTOKOL-חקירתה הראשית).

16 עדותה של גבי קרן רלבנטית במיוחד להבהת ההסכמה החוזית שבין התוועת
17 לנתקה, הנוגעת לנסיבות של בוטול כרטיסי טיסה על ידי האחونة.

18 בחקירה הראשית היא מסבירה:

19 "לשאלתך האם הנسبות כפי שקרו לא היו אמורים לשלם עבור
20 הטישה אני משיבה בחברה סדירה שהיא לא צ'רטר אין תשולם
21 כנסות על נסע שלא עללה על הטישה. בטיסות צ'רטר מודיעים את
22 הסוכן על דמי הבוטול זה לא צ'רטר كانوا אלא חברה סדירה".
23 (עמוד 9 שורות 6-4 לפROTOKOL, ההדגשה שלי - א.ז.).

בפני כבוד השופט אבי זמיר

1
2
3 גם בחיקירתה הנגדית היא מאשרת כי לא ניתנה כל הודעה או אזהרה מצד התובעת
4 כלפי הנتابעת לגבי גבייה כניסה במקרה של ביטול ובלשונה:
5
6 לא הייתה אזהרה כי לא תהיה מצב זה בחברת התעופה.
7 (עמ"ד 10 שורות-3 לפרטוקול).

8
9 בא כח התובעת ביקש מבית המשפט לנחות זהירות במתן המשקל הרاوي לעדות הנ"ל
10 היות וגב' קרו עצמה הוודתה כי פוטריה מעובדתה אצל התובעת וכי מתנהלים הליכים
11 משפטיים מצידה בתביעה לפיצויי פטורין. (ראה עמוד 9 שורה 18 לפרטוקול).

12
13 טענה זו מענינית. גב' קרו זמנה מטעם התובעת לצורך מתן עדות בדבר מקרה
14 שארע עת שהוועסקה בשרותה. מכאן שאין לתובעת להלין אלא על עצמה בנוטלה
15 סיכון ובהבאה בפני עצה, שיחסה אל התובעת שניי בחלוקת. לא הובהר, מודיע
16 העדיפה התובעת שלא להעיד נציג אחר מטעמה, במיוחד לאור העובדה, שמדובר
17 בהתובעת היו עם מר עוזר אלפרוביץ, מטעם התובעת, ולא עם הגב' קרו. (עמ' 9,
18 שורות 14-12; עמ' 10 שורה 2 לפרטוקול).

19
20 יתרה מכך, דבריהם של עדי התביעה מחזקים ומאשרים דוקא את גרסתו של מנהל
21 הנتابעת (ראה סעיף 5 לתחבירו ועמ"ד 11 שורות 19-18 לפרטוקול).

22
23 אין זו כי התובעת הצליחה בעניין הצגת מהותו של החוזה בין הצדדים. לא הובאה בפני
24 כל ראייה המאשרת כי התובעת הוודעה לנتابעת כי תידרש לשלם בשל אי ניצולו של
25 כרטיס המזמן על ידה.

26
27 על יחסיים חוזיים, יחס שליחות ושייטת עשר

28 במקרה מעין זה יתכן ויחולו, בערבוביה, דינמים שונים:

29
30 6.1 עקרונית, סוכן הנסיעות הינו שלוח של חברת התעופה; היא זו שקובעת את מחיר

בפני כבוד השופט אבי זמיר

6

1 כרטיסי הטיסה, מנפיקה אותן ומכתיבת ל██ן את גדר סמכיותו; כרטיס הנסיעה,
 2 המקנה זכות לשימוש במטוס, הוא בגדר התcheinבות למtan שירות איש;
 3 הנסיעות מזמין כרטיס עבור הנוסע; אין ל██ן שום שליטה על מטוסי חברות
 4 התעופה, ואין לו נגעה להחלטות בדבר קיום טיסה, דחייתה או ביטולה.

5 (ראו: ע"א (מחוזי ת"א) 987/86 ניר נסיעות נ' זלבנסקי (לא פורסם); המ' (מחוזי
 6 נכרת) 6132/97 אל-על נ' זילברשlag, דיןדים מחוזי, ברך כו (9), ת"א (מחוזי
 7 נכרת) 747/97 זילברשlag נ' אל-על, דיןדים מחוזי, ברך כו (9), 993).

8

9 מן המפורסמות, שבתביעות המוגשות על ידי נוסעים שניזוקו, התובעים הן את
 10 המוביל והן את הסוכן, חוזרות וטענות סוכניות הנסיעות כי אין לחיבן, בהיותן
 11 במעמד של "מתוך" או "שלוח" של חברות התעופה. בטענה זו יש מידת רבה של
 12 צדק, במקרים רבים. מדובר, אם כן, יש לחיב את הלווחה, בסיטואציה הפוכה?
 13

14 אם נבקש לבחון, האם משילמה התובעת את "חויה" של הנتابעת לידי בלבד, היא
 15 זכאיות לשיפוי מהנתבעת, מכוח דין עשיית עושר ולא במשפט, דומני כי תעמוד לה
 16 לתובעת לרועץ הוראת סעיף 4 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט - 1979,
 17 שלפיה, מי שפרע חובו של אחר איינו זכאי להשבה, אלא אם לא הייתה לאחרו אחר
 18 סיבה סבירה להתנגד לפרעון החוב; בעניינו, נראה כי לנتابעת הייתה גם סיבה
 19 סבירה להתנגד לפרעון החוב. מהטעמים שנפרט שוב להלן.

20

21 6.2 אם נשוב לדינি החוזים, למשל הוכחו תנויותיו המיוחדות של חוות נשוא עסקה בין
 22 צדדים, אין כדי לקבוע כי התנהגות מי מהם נופלת בגדר הפרתו, מה עוד שזכותו של
 23 הנפגע לפיצויים תלויות על פי לשון חוק החוזים (טרופות בשל הפרת חוות) תשל"א -
 24 1970 (להלן: "החוק"), בעיקר בעובדה שהმפר ראה (או היה צריך לראות) את הנזק
 25 העשו להתרחש כתוצאה מהנתנהגותו, מבעוד מועד:

26

27 10. הנפגע זכאי לפיצויים بعد הנזק שנגרם לו עקב ההפרה
 28 ותוצאותיה ושמהמפר ראה אותו או שהיה עליו לראותו מראש בעת
 29 כריתת חוותה, כתוצאה מסתברות של ההפרה.

30

בפני כבוד השופטABI זמיר

7

זהה למעשה נוסחת הקשר שבין הפרת החוזה לבין הזכות של הנפגע ממנה לפיצויים (ראאה ד. פרידמן ונ. כהן, חוזים תשנ"א כרך אי עמוד 632). מן הראות שהובאו בפני עליה, כי הנتابעת לא הוזהרה ולא הובהר לה בכל דרך שהיא כי אי ניצולם של הכרטיסים המזומנים יגרום לנזק באיזשהו אופן לתובעת, או כי היא על הנتابעת לחת את הדין על כך ועל כן, אף מבחינת החוזה הנטען, אין לתובעת כל זכות לפיצויים מאי הנتابעת.

אוסיף רק זאת, אין מחלוקת בין הצדדים כי העובדים שסרבו לעלות למיטוס עשו כן לאחר מעבר מלאו השלבים טרם השלב הסופי - שלב ה- BOARDING. אין מדובר במצב בו אי ניצולם של הכרטיסים נבע מרושע שקדם להגעה לשדה התעופה, או כל שלב אחר מאוחר יותר, בו הייתה לנتابעת שליטה על העובדים, על מקום המוצאים ועל הסעtems.

מן הנסיבות והריאות שבתיק עליה, כי שני הצדדים לא העלו על דעתם במעמד כריתת החוזה את אפשרות אי ניצולם של הכרטיסים כפי שאכן ארע, מה עוד שבאותו שלב בו עוכבו 19 העובדים בשדה, לא יכולה הייתה הנتابעת למנוע את המחדל שבאי עלייתם למיטוס, משום שכבר נתקע עימם כל מגע פיזי.

הנסיבות האמורות תואמות את לשונו של סעיף 18 לחוק הניל (שעניינו "סיכון") הקובל, כי אם הייתה הפרת החוזה תוצאה של נסיבות אותן לא יכול היה למנוע המפר ושהלא יכול היה לשערן טרם היוציאו, ונסיבות אלו לא אפשרו את קיום החוזה כפי שהוסכם בין הצדדים, הרי שהפרת החוזה לא תהא עילה לפיצויים.

אומנם, השימוש בסעיף הסיכון נדיר; תנאי בל יעבור לטענה כזו הוא, שהארוע היה בלתי צפוי מראש, והצדדים לא נתנו דעתם עליו בהסכם שביניהם (ראאה: ע"א 101/74, פ"ד ל (3) 661, 667); אך כאשר הדין בא לשקל את הסנקציה שיש להטיל על המפר, הוא בוחן את מידת ה"אשם" הרובץ לפיתחו. בעניינו, כאמור, גם אם היה היה חוזה-contained על ידי התובעת, וגם אם הייתה "הפרה", דומני שלא נפל כל "אשם" בחתנהגות הנتابעת.

עם זאת, קובע החוק במסגרת ס"ק (ב) לסעיף הניל, כי רשאי בית המשפט להורות למפר לשפות את הנפגע על הוצאותיו הסבירות ועל התחייבויות שהתחייב בהן באופן

בפני כבוד השופטABI זמיר

8

סביר, לשם קיומם החוצה אם נראה הדבר צודק בנסיבות העניין (ראה לענין זה ג.
טDESCKI, פירוש לחוק החוזים, חוק התרומות בעריכת אורי ידין, עמוד 122).

במקרה עסקינו, החלטתי כי אין מקום להשิต על הנتابעת את הפסדייה של התובעת.
ראשית, אין מחלוקת כי מנהל הנتابעת ומילוטומו פעלו בתום לב לטובה קיומו של
החוזה ולא להכשלתו. שנייה, אנשיה הזדרזו ליצור קשר עם התובעת מיד כשנודע
להם דבר עיכובם של העובדים, ואף ניסו באמצעותם למסור מועד וכרטיסים חדשים
לצורך המראתם המאוחרת. הדבר לא צלח בשל העובדה שבין נתקלה התובעת ולא
בשל התנהוגותם של אנשי הנتابעת. שלישיית, לא נראה הדבר והוגן להטיל על הנتابעת
הפסדים שנגרמו לתובעת בשל תנויות חוזיות שנקבעו בין גורם שלישי,
שהнатבעת לא הייתהצד להן ואלו לא הובאו לידיעה. (תנויות שהופעלו שלא בעיטה
של הנتابעת).

סוף דבר

.7

דין התובענה נגד הנتابעת להדחות.

יתכן (ואיני מביע עמדה בנושא), של התביעה עומדת הזכות לتبיעת השבה מאת בלבד.

בנסיבות המקרה לא מצאתי לנכון לזכות את הנتابעת בהוצאות משפט.

ניתן היום 28 באפריל 1999 בהעדך הצדדים.

המציאות תמציא העתק לצדדים.

זכות הגשת ערעור תוקן 45 יום לביה"מ המחויזי.

מותר לפרסום מיום 28/04/1999.

ABI ZMIR - שופט